

færdigbehandle i rigsdagssamlingen 1949—50, gennemførtes den heromhandlede lov, der går ud på en *uændret forlængelse af den gældende midlertidige lejelovgivning* for boliger og lokaler, der var eller havde været udlejet den 1. september 1939, jfr. lovbekendtgørelse nr. 348 af 6. september 1947, indtil udgangen af december måned 1950 og om en videreførelse af den ved § 3 i lov nr. 131 af 31. marts 1950 givne *beskyttelse mod opsigelse i lejemål* om boliger eller lokaler, der første gang er udlejet efter den 1. september 1939, jfr. lovbekendtgørelse nr. 347 af 6. september 1947, således at en opsigelse i henhold til §§ 55 og 57 eller i henhold til § 60 i sidstnævnte lovbekendtgørelse tidligst kan få virkning til 1. april 1951 (jfr. nærmest foregående sag).

Ved lovforslagets 1. behandling beklagede såvel *Elgaard* (V) som *Thestrup* (KF) stærkt, at det ikke var lykkedes at få husleje-problemet løst. Det skyldtes efter deres opfattelse, at man fra socialdemokratisk side viste for stor tilbageholdenhed med hensyn til forhøjelse af lejen i de ældre ejendomme.

Elgaard udtalte herom bl. a.: „Jeg vil gerne understrege det meget stærkt, og jeg siger rent ud: der er ingen mening i, at der i dag er masser af mennesker, der bor for en leje, som ligger opimod 50 pct. under det prisniveau, som det danske samfund må eksistere under på alle andre økonomiske områder. Den minister, der har ansvaret for denne tilstand og ikke vil ændre den, forsømmer sin pligt. Det er mærkeligt, at man i et så alvorligt spørgsmål tager på sagen, som man gør. Det er ikke nogen hemmelighed, at af lejelovforslagets 163 paragraffer er tingets medlemmer enige om de fire femtedele eller måske de syv ottendedele; men det er jo de paragraffer, vi har beskæftiget os med i disse to år, og de paragraffer, hvorom der er delte meninger, har vi ladet ligge, og når rigsdagssamlingen så er gået, slutter man arbejdet og takker hinanden for et godt arbejde. Det er ikke en arbejdsmåde, som jeg er tilhænger af, og derfor vil jeg gerne gentage, at jeg tror ikke, at folketinget, når det i næste rigsdagssamling begynder på dette arbejde igen, skal starte på samme bane, som vi har gjort i de to foregående rigsdagssamlinger.“

Til 2. behandling stillede *Elgaard* og *Thestrup* i forening tre *ændringsforslag*.

Af disse gik det første ud på til lejelovens § 23 at føje et nyt stykke, hvorefter udlejeren i tiden fra 1. juni til 31. december 1950 fritages for at afholde udgifter til istandsættelse